

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАўНАГА УНІВЕРСІТЭТА імя У. І. ЛЕНІНА

№ 23 (611) Пятніца, 10 верасня 1965 г. Год выдання XVIII Цана 1 кап.

У ПАРТЫЙНЫЯ АРГАНІЗАЦЫІ — ДАСТОЙНЫХ!

У адпаведнасці з рашэннем партыйных органаў у верасні будуць праведзены справаздачы і выбары ў партыйных арганізацыях ВНУ. У нашым універсітэце пачаліся ўжо справаздачна-выбарныя сходы ў партыйных групах. Яны павінны закончыцца да 16—17 верасня з тым разлікам, каб у канцы месяца правесці агульны партыйны сход універсітэта са справаздачай і выбарамі партыйнага камітэта.

Справаздача і выбары — адна з пераваж у жыцці партыйных арганізацый, бо падвядзюцца вынікі іх дзейнасці і практычнай работы. Камуністы ўсе разам прадвызначаюць меры па далейшаму паліпшэнню партыйнай работы, павышэнню ролі партыйных арганізацый, камуністаў у шматгранным жыцці нашага універсітэта. У нас накоплены пэўны станоўчы вопыт, ёсць нямала прыкладаў ацвёрджанай, творчай работы партыйных груп, камітэтаў на гістарычным, юрыдычным і матэматычным факультэтах і ў некаторых іншых партыйных арганізацыях. Разам з тым мы не змаглі пераадолець і некаторыя сур'ёзныя недахопы на важных участках партыйнага жыцця, асабліва ў пытаннях індывідуальнай працы, павышэння актыўнасці, адказнасці, асабліва камуністаў за добра-сумленнае выкананне даручанай яму справы, строгага захавання патрабаванняў статута КПСС, маральнага кодэксу будаўніка камунізма. Некаторыя партбюро, напрыклад, адміністрацыйна-гаспадарскай часткі недастаткова ўважліва ўваходзілі ў справы, звязаныя з падборам, расстаноўкай і выхаваннем кадраў, праверкай выканання даручаных спраў. Яны іншы раз цяпілі адносіліся да паршэння партыйнай

НА СУСТРАЧ СПРАВАЗДАЧАМ І ВЫБАРАМ У ПАРТЫЙНЫХ АРГАНІЗАЦЫЯХ

і дзяржаўнай дысцыпліны. Трэба, каб на партыйных сходах гэтыя пытанні, як і пытанні ідэалагічнай работы, былі ў цэнтры ўвагі камуністаў.

Партыйным бюро пярвічных партарганізацый трэба самым уважлівым чынам аднесціся да падрыхтоўкі партыйных сходаў у групах і на факультэтах.

З кожным годам перад партыйнымі арганізацыямі ВНУ паўстаюць ўсё новыя і новыя складаныя пытанні і задачы па падрыхтоўцы кваліфікаваных, палітычна сталых, ідэйна загартаваных спецыялістаў, па разгортванню навукова-даследчай работы ў вышэйшай школе. Адсюль вынікае пільная патрэба на справаздачна-выбарных партыйных сходах, у абстаноўцы дзелавітасці, строгага захавання ўнутрыпартыйнай дысцыпліны, вострай крытыкі і самакрытыкі абмеркаваць усе надзённыя пытанні, разглядаць, наколькі наша партыйная работа дзейная ў вырашэнні гэтых задач, наколькі вялікая аддача нашых сходаў, пасяджэнняў, лекцый, семінараў, дакладаў і г. д. Размова сярод камуністаў можа быць, як нам здаецца, толькі ў такім аспекце. Найпершы абавязак новавыбраных партыйных бюро — вывучаць усе прапановы і крытычныя заўвагі, якія выкажуць камуністы, і

зрабіць з іх практычныя вывады.

Далейшае паліпшэнне работы пярвічных партыйных арганізацый у вырашэнні наступных задач залежыць ад таго, хто будзе выбран партаргамі, членамі партбюро, наколькі правільна яны змогуць арганізаваць і накіраваць камуністаў на здзяйсненне адпаведных задач. Таму партыйны абавязак кожнага камуніста — рэкамендаваць для выбарна на партыйную работу найбольш дастойных сваіх таварышаў.

Прыкладна ў той жа самы тэрмін будуць праходзіць справаздачы і выбары ў камсамольскіх і прафсаюзных арганізацыях. У сувязі з гэтым партыйны камітэт універсітэта абавязуе партбюро ўстанавіць кантроль і аказаць усебаковую дапамогу камсамольскім камітэтам і прафсаюзным бюро ў правядзенні выбараў. Цяжка апраўдаць сябе прантыка, калі на камсамольскую і прафсаюзную работу выбіраліся камуністы. Камітэту камсамола, мясцкому і прафкому універсітэта неабходна штодзённа кіраваць справаздачамі і выбарамі ў камсамольскіх і прафсаюзных арганізацыях. Што датычыцца нашай шматтыражнай газеты «Беларускі універсітэт», насценнага друку, то яны павінны спецыяльна асвятляць ход справаздачных выбараў, узнімаць на сваіх старонках самыя надзённыя пытанні жыцця універсітэта, прапагандаваць станоўчы вопыт, востра крытыкаваць недахопы, змагацца за дзейнасць сваіх выступленняў і прапановаў. Такім чынам — больш арганізаванасці, дзелавітасці і камуністычнай прычыповасці ў правядзенні справаздач і выбараў у партыйных арганізацыях!

А. Я. БУРАЎСКІ,
сакратар парткома БДУ
імя У. І. ЛЕНІНА.

ПРАКТЫКУ — НА ВЫДАТНА!

Яшчэ з самага пачатку вучобы студэнты чакалі практыкі. І гэта не дзіва: у шматтыражных газетах яны робяць свае першыя крокі, які будучыя журналісты.

У мінулым годзе практыка студэнтаў была арганізавана ў шасці шматтыражных газетах, якія выходзілі на аўтамабільным, трактарным заводзе, камвольным камбіната і іншых прадпрыемствах Мінска.

Агульныя вынікі работы студэнтаў у газетах радуць. Многія з іх выканалі заданне старанна, з аганьком. Лепшай узнагародай для практыкантаў было бачыць свой матэрыял на старонках газет.

Выдатна зарэкамендавалі сябе як журналісты студэнты Гарбачоў, Вялічка, Кулакоў, Пабока, Ліпскі, Бохан, Шыманскі, Ціва і іншыя. Яны правялі шмат уласнай ініцыятывы ў арганізацыі матэрыялу для газеты, у практыцы падачы і распрацоўкі газетных жанраў.

Пры далейшай упорнай рабоце яны стануць дастойнымі прадаўжальнікамі высокай якасці нашага партыйнага друку.

Але побач з гэтымі выдатнымі поспехамі хочацца адзначыць і некаторыя нашы пралікі ў працесе вучэбнай практыкі. У характарыстыцы рэдакцыі газеты «Мотавелозаводзец» студэнту Ліпніцкаму ўказваецца, што ён на практыку з'яўляўся рэдка, часам спазняўся. Між іншым, адзначу, што яму асабліва трэба многа працаваць над павышэннем узроўню сваіх выступленняў у друку.

Адносіны рэдакцыі заводскіх газет да практыкантаў у большасці выпадкаў уважлівыя. Напрыклад, адказны сакратар газеты камвольнага камбіната т. Шуцік, які ў свой час закончыў наш універсітэт, заўсёды з радасцю сустракае першакурснікаў, чым толькі можа, дапамагае ім у першых журналісцкіх спробах.

Былі аднак і такія выпадкі,

калі студэнты ўпершыню прыходзілі ў рэдакцыю шматтыражкі (назву яе мы не прыводзім), то паміж імі і рэдактарам адбываліся прыкладна такія дыялогі:

— З якога курса? — пытаецца рэдактар.

— З першага, — дружным хорам адказваюць студэнты.

— Шкада, вельмі шкада, — задуманым, расчараваным голасам адказвае рэдактар, узяўшыся рукамі за галаву, відаць, думаючы, што практыканты будуць для яго вялікім клопатам. Але такое меркаванне нахонт практыкантаў рэдактара было памылковым: ён сам пераканаўся пасля ў гэтым і даў практыцы студэнтаў высокую адзнаку.

Вынікі практыкі радуць кафедру журналістыкі. Але каб замацаваць іх назаўсёды, кожнаму студэнту трэба пастаянна і ўпорна працаваць над павышэннем сваіх тэарэтычных і практычных навыкаў газетнай работы.

М. ЗЯРНІЦКІ,
дацэнт кафедры
журналістыкі.

НАПРУЖАНАЯ ВУЧОБА ПАЧАЛАСЯ

Людна ў нашых бібліятэках.

ШТО? ДЗЕ? КАЛІ? Па універсітэту

Ва універсітэце створан камітэт па падрыхтоўцы і правядзенню 50-годдзя Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі. Узначальнае камітэт прарэктар па навуковай рабоце В. І. Сцяпанав.

У парткоме адбылася нарада камуністаў-студэнтаў, які жывуць у інтэрнатах. З прававой выступіў сакратар парткома універсітэта А. Я. Бураўскі. Камуністы абмеркавалі пытанні уладкавання і паліпшэння бытвых умоў нашага студэнцтва.

На географічным факультэце выкладчыкамі С. Ф. Драко і Р. А. Жмойдзяк арганізавана выстаўка работ палывой практыкі па геадэзіі. Сярод шматлікіх цікавых работ асабліва вызначаюцца «Планы ўчасткаў мензульнай здымкі», зробленыя брыгадай № 5 у складзе Вярэніча, Ермаловіча, Навуменкі і іншых, а таксама «План зрочкамернай здымкі» студэнткі Р. Шкабара.

Калі вы ніколі не былі ў Балгарыі, то зрабіць падарожжа вы зможаце ў любы час. Трэба вам толькі прайсці па калідоры галоўнага корпусу нашага універсітэта. На шматлікіх стэндах вы можаце ўбачыць прыгожыя краявіды Балгарыі, вуліцы цудоўнай Сафіі і гарадоў гэтага братняга краю, зрабіць падарожжа ў дамы адпачынку і ў іншыя цудоўныя куткі балгарскай зямлі.

8-га верасня адбылося першае ў гэтым годзе пасяджэнне літаб'яднання «Узлёт». Быў абмеркаван план работы на першы семестр. З новымі сваімі вершамі знаёмілі Рыгор Семашкевіч, Мар'ян Дукса, Юры Голуб, Анатоль Казловіч, Леанід Радкевіч, Іван Станкевіч, Станіслаў Зубовіч і іншыя.

АДКРЫВАЦЬ, ШУКАЦЬ, ВЫАХОДЗІЦЬ!

З кожным годам расце сям'я студэнтаў нашага універсітэта, расце і колькасць студэнтаў, якія займаюцца навуковай працай. Сотні іх з першых жа дзён заняткаў уключыліся ў работу навуковых гурткоў і семінараў. Ва універсітэце налічваецца каля 50 студэнцкіх навуковых гурткоў. Членамі іх з'яўляюцца студэнты 3—5 курсаў. Але вядуць навуковую работу і студэнты 2-га курса і нават першага. Больш як 1.300 гурткоўцаў з'яўляюцца членамі студэнцкіх навуковых таварыстваў і маюць членскія білеты, у якіх адзначаюцца ўсе выкананыя імі работы, прычатыя лекцыі, выезды ў розныя куткі нашай рэспублікі з дакладамі.

А ўсяго навуковай працай займаецца ва універсітэце больш чым 3.000 студэнтаў. Важна адзначыць тое, што вырасла не толькі колькасць гурткоўцаў, але і колькасць і якасць іх работ. Калі на рэспубліканскі агляд навуковых студэнцкіх работ у 1963—64 навучальным годзе было прадстаўлена 139 работ, то ў 1964—65 годзе — 151 універсітэцкая работа. З іх 110 атры-

малі высокую ацэнку — першую і другую катэгорыі.

Акрамя заняткаў у гуртках, семінарах, студэнты займаюцца арыентацыйнымі раскопкамі, географічнымі даследаваннямі, вывучэннем зямель калгасаў і саўгасаў, даследаваннем азёр, працуюць у канструктарскіх бюро заводаў і фабрык. На фізічным факультэце створана свая студэнцкая навукова-даследчая лабараторыя, у якой студэнты выконваюць заказы прадпрыемстваў.

Універсітэт падтрымлівае цесную сувязь са студэнцкімі навуковымі таварыствамі многіх ВНУ нашай краіны. На універсітэцкай навуковай канферэнцыі, прысвечанай Ленінскім днём, даклады прачыталі 40 прадстаўнікоў з 16 універсітэтаў краіны. 42 нашы студэнты выступілі з дакладамі ва універсітэтах Ленінграда, Масквы, Казані, Кіева, Адэсы, Ерэвана, Тбілісі, Тарту, Рыгі, Таліна і многіх іншых.

Студэнцкае навуковае таварыства чакае паліпшэння сваіх радоў новымі членамі, студэнтамі ўсіх курсаў і ўсіх факультэтаў.

Джанатам, камсамольскім арганізацыям і саветам СНТ факультэтаў трэба яшчэ больш увагі ўдзяліць рабоце навукова-даследчых гурткоў і асабліва адбору студэнцкіх навуковых работ на рэспубліканскі агляд, прычым, адбор трэба правесці не пазней 15-га кастрычніка гэтага года.

В. КАЛЕЧЫЦ,
старшыня савета СНТ
універсітэта.

Другары—браты нашы крэўныя

І знаю цяпер я, напэўнае,
Чаму мне так любы яны—
Другары—браты нашы крэўныя,
Балгарыі слайнай сыны.

Гэта радкі з верша выкладчыка нашага ўніверсітэта, беларускага паэта Ніла Гілевіча, які ўжо шмат год падтрымлівае цесную творчую сувязь з братняй Балгарыяй, з яе багатай і цікавай літаратурай. Ніл Гілевіч не раз бываў ужо на зямлі нашых балгарскіх сяброў. Адтуль ён прывёз нізку сваіх вершаў «За сінім Дунаем», якая ўвайшла ў зборнік «Бальшак».

Многа прапрацаваў Ніл Гілевіч і як перакладчык. У яго актыве пераклад такіх твораў балгарскіх пісьменнікаў, як раман Стаяна Даскалова «Свая зямля», яго ж кніга апавяданняў «Любча — безбілетнік» і апавесць «Ільеў мост», раман Паўла Вежынава «Сляды застаюцца», зборнік «Балгарскія народныя песні». У самы апошні час чытач атрымаў новы падарунак — перакладзеную паэтам анталогію сучаснай паэзіі пад назвай «Ад стром балканскіх». Яе вы бачыце на нашым фотаздымку. Ніжэй мы змяшчаем новыя пераклады з балгарскіх паэтаў Ніла Гілевіча.

Блага Дзімітрова

Наша імя

Паеду ў край любы,
дзе цяняць дружбу,
настрэчу ўсмешкам
выйду з цягніка,—
абы пачулі «Дзімітрова»
тут жа
вітаюць хорам:
«Значыцца, дачка!»
І не жадаюць слухаць
тлумачэння,
і шчырасць іх—
ад сэрца ўсяго.
І вось... грузінскі друг
у час вячэры
ўздымае тост
за бацьку за майго.
Перабіваю ў палавіне тоста,
ажно няёмка,
робіцца самай:
«Даруйце!
Гэта супадзенне проста:
І Дзімітроў—
зусім не бацька мой!»
Азербайджанец
мне дае зняцку,
калі ў вагоне ўжо
стаю ў акне,
гранат чырвоны.
І гаворыць:
«Бацьку!
з паклонам—
самым нізкім—

ад мяне!»
Не знаю...
Можа я і вінавата,
што за дачку
мяне прымаюць скрозь,
але хіба стрымаеш
гордасць раптам,
што ўскалыхне тваю душу
да слёз?
«Даруйце!
Гэта проста супадзенне!»
Я папярэджваю ў соты раз,
і ў соты раз, як радаснай
падзеі,
сябры смяюцца хораша
ў адказ.

І стала ясна мне:
я з той краіны,
што славай ён аваяў...
І таму—
якія б мы імёны не насілі,—
мы дзецьмі ўсе
прыходзімся яму.
І скрозь
у гэтым велізарным свеце
сябры адкрыюць шчыра
сэрцы нам—
адкрыюць сэрцы
Дзімітрова дзецям,
яго адданым
дочкам і сынам.

Нікола ІНДЖОУ.

дару на скрыжаванні,
а зоркі—астраному,
а зернятка — раллі.
Пяшчоты і любові
маёй пара настала—
і я ў кашулі белай
праходжу па зямлі.
Так і пайду калісьці
ад вечароў гарачых,
ад родных стрэх вішнёвых,
ад грушы пры гумне.
О сыне мой далёкі,
сярод наэтаў мёртвых
ты па кашулі белай
пазнаеш скрозь
мяне.

ЦІ ЛЮБІЦЕ ВЫ ТАНЦЫ?

Вячэрняя цемра іхінае горад... Актаява зала і пакоі, дзе заўсёды прыводзяцца рэпетыцыі калектываў мастацкай самадзейнасці ўніверсітэта, поўняцца вясёлымі жартамі і жыццярэдасным смехам. Гэта пасля летняга адпачынку і працы на новабудовлях на сваю першую рэпетыцыю збіраюцца самадзейныя артысты.

Багатая, шматгранная ўніверсітэцкая самадзейнасць — народная харавая капэла (кіраўнік заслужаны артыст рэспублікі А. І. Білібін), аркестр народных інструментаў (кіраўнік М. А. Лісіцын), танцавальныя калектывы (кіраўнік Л. К. Аляксютовіч), духавы аркестр (кіраўнік Ф. Бараноўскі), цымбальная група (кіраўнік Х. І. Шмелькін), вакальная група (кіраўнік Ю. М. Шаўрук).

І немалых поспехаў дабіліся самадзейныя артысты. На трэцім дэкадзе народнай творчасці БССР яны занялі першае месца сярод ВНУ рэспублікі. Аркестр народных інструментаў заваяваў званне народнага аркестра. Гэта вялікі гонар, і студэнты ўніверсітэта рады за поспехі сваіх таварышаў.

Удзельнікі танцавальнага калектыву павывалі на цаліне, дзе выступілі ў 40 канцэртах.

Няхай і вас, хто не ўвайшоў яшчэ ў дружную сям'ю мастацкай самадзейнасці ўніверсітэта, акрыляюць яе поспехі. Чакаем, сябры, і асабліва вас, першаккурснікі. Да сустрэчы на рэпетыцыях!

А. ЗБРЫШКІ.

МЫ З ВАМІ, В'ЕТНАМСКІЯ СЯБРЫ!

— Мы з вамі, в'етнамскія сябры! Перамога будзе за вамі!

Гэтыя словы прагучалі нядаўна на вечары дружбы і салідарнасці двух братніх народаў—савецкага і в'етнамскага—у актавай зале галоўнага корпуса ўніверсітэта.

В'етнамскі народ ідзе да самай шчаслівай эпохі свайго існавання — будаўніцтва сацыялізму. І нішто: ні напалм, ні агідны роў амерыканскіх чорных птахай—не можа стрымаць яго ў шляху да сваёй запаветнай мары,—сказаў доктар географічных навук, прафесар В. Г. Заўрыеў.

З такой жа страснасцю, з гордасцю за слаўнае 20-годдзе, з абурэннем да падоннай-імперыялістаў гучалі выступленні прадстаўнікоў грамадскасці горада.

Сэрца савецкага народа заўсёды будзе побач з вамі, сябры, побач яно і сёння, у дзень слаўнага дваццацігоддзя.

Савецкія і замежныя студэнты дружнымі воплескамі сустрэлі гэтыя словы.

— Мы вельмі ўдзячны вам дарагія нашы таварышы, за гэтыя словы, сказаныя ў нашым рас. Мы лічым гэта яркім сведчаннем дружбы і сяброўства двух народаў, — сказаў студэнт 4-га курса фізічнага факультэта в'етнамец Нгуен Чонг Бінь. — нашага народа жалезная воля будзем змагацца да таго часу, пакуль апошні амерыканскі солдат не пакіне нашай радзімы. І лі памром мы—нас заступяць дзеці. Калі ж не стане нашых дзяцей—рады змагаюцца за нас і нашы ўнукі. І мы пераможам!

Пасля адбыўся канцэрт, у які прынялі ўдзел студэнты з В'етнама.

М. СІВАЧКА.

Фотаздымак з выстаўкі, падрыхтаванай работнікамі нашай бібліятэкі. Вы бачыце Сафію ўніверсітэт імя Клімента Ахрыдскага.

ВОСЬ ЯНА, РАМАНТЫКА!

Другі год атрад «Аэліта», які ўзначальвае студэнт фізфака Іван Цвірко, займае першае месца ў цалінным будаўніцтве. Ніжэй мы расказваем аб цалінных справах гэтага атрада.

Тут будзе цэнтральная забудова Пячанае з памятнай назвай вуліцы—Універсітэцкая. Будзе. А пакуль што 54 фізікі Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя Ул. І. Леніна вядуць будаўнічымантажныя работы, і тое, што яшчэ ўчора было толькі царчэжом, сёння становіцца пасёлкам.

Брыгада Аляксея Сцяпанкова закончыла кладку сцен двухкватэрнага дома, а да гэтага не на адну тысячу выканала цялярскіх работ. Цяпер хлопцы ўзялі новае абавязальства—за 4 дні ўзвесці зборна-шчытавую школу. Ці выцягнуць? Згодна норме, 9 чалавек (іх акурат гэтулькі ў брыгадзе) прадагледжаны аб'ём работ павінны асвоіць за два тыдні. 4 дні і 12! Рызыкюўна. Саўгасны праба Уладзімір Паўлавіч Мяснікаў сказаў:

— Уменне, таварышы, патрэбна. На адным энтузіязме далёка не паедзеш.

Целяры стаялі на сваім. — Недасім, а здадзім,—упэўнена заявіў камісар, член брыгады Генадзь Дабраедаў.

...Трэція суткі засмуцілі. Як на злосць, нехалала 36 крокваяў. Вінаваціць дырэкцыю саўгаса? Чакаць? А абяцанне? Абяцанкацацанка?! Брыгадзір Аляксей Сцяпанкоў узяўся за сякера:

— Самі зробім!

Аляксею дапамаглі Іван Гурло і Фелікс Даўжэнка. Часаць пад шнур—праца не такая цяжкая, як кляпатлівая. А тут яшчэ непаслухмяная сякера заходзіць за мяжу лініі. Тады хлопцы крычаць Стакрацкаму:

— Лінія крывая. Тушуй!

Набліжаўся фініш. Праба Ул. П. Мяснікаў дома не ўседзеў, прыбег:

— Во здорава!—Паціраў рукі Уладзімір Паўлавіч. — Усё ж закончылі, слова стрымалі. Малайцы, беларусы!

...За плячыма 65 дзён працоўнага семестра. Што яны прынеслі? Шмат чаго ў актыве будаўнікоў-фізікаў: пабудаваная школа, інтэрнат на 60 месца, 5 двухкватэрных жылых дамоў, тышавы кароўнік, кашары на 1.200 авечак. Агульны аб'ём выкананых работ склаў 170 тысяч рублёў. У брыгадзе Сцяпанкова выпрацоўка на аднаго студэнта — будаўніка дасягнула 3.370 рублёў пры сезоннай норме 1.500. Шмат якія юнакі і дзяўчаты набылі прафесію муляра, цесляра, тынкоўшчыка.

Дзень цалінны запоўнены да адказу. Але студэнты не толькі працуюць. Яны часта выступаюць і з канцэртамі мастацкай самадзейнасці—на палявых станах,

у клубе перад мясцовай моладзю. На палях Прыуралля—у аднаго атрадзе даведаліся, што ў браку камбайнераў у гаспадарства прастайваюць машыны. Камбайнер Іван Цвірко правёў экстраную працу:

— Хто на ўборку?

— Я!

— І я!..

Падняўся лес рук. Аляксей Духаноўскі і Генадзь Дабраедаў селі за штурвал СК-4. Радаваць і гулі машыны. Спелае зерне папала ў бункеры. Генка, таварыш, не мог супакоіцца, усё падганяў таварыша:

— Хутчай, ды чубоў не паддай!..

Алеша ніжэй апускае атрад раўне «дыханне» камбайна.

...За змену зноў убраў машыну на 20 гектараў пшаніцы. Студэнты-будаўнікі зберагалі сабе і доўгі цаліннага збожжа.

...Захад гарэў апошнімі днямі. Хвіліна-другая, і ў вачах небе загаралца вялікія зоры.

— Адбой!—гукі дзяжурна.

Разам з усімі, здалося, прымаюць адпачываць і надакучлівыя студэнты Пячанкі дыхае прыемны востры док. Зоры ахоўваюць спакій сонны. На твары камандзіра—успех і ка. Вось яна якая, сапраўды рамантыка!

Ул. ВЯЛІЧКА.

студэнт другога курсу аддзялення журналістыкі.

Рэдактар А. А. ЛОЙКА.